Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 384
Marți 31 decembrie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Ziarul „AGRICULTURA NOUĂ" urează cititorilor, corespondenților și colaboratorilor săi un an nou fericit, plin de succese în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru belșug și pace!

Lucrările celei de a doua sesiuni a Marii Adunări Naționale

27 decembrie 1957. Din toate colțurile țării au sosit deputații — mineri, muncitori agricoli, colectiviști, fruntași din fabrici și uzine, ingineri, cărturari, — pentru a lua parte la lucrările celei de a 2-a sesiuni a celei de a treia legislaturi a Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne.

Pe agenda sesiunii este inscris în primul rînd „Bugetul de stat pe anul 1958". După adoptarea în unanimitate a ordinei de zi Marea Adunare Națională a ales prin vot secret pe secretarii sesiunii.

Din însărcinarea Consiliului de Miniștri, tov. Aurel Vijoli, ministrul Finanțelor, a prezentat apoi Marii Adunări Naționale raportul asupra Bugetului de Stat al R. P. Romîne pe anul 1958.

Deputații și invitații au urmărit cu viu interes raportul, care prin datele și cifrele prezentate reflectă permanenta preocupare a partidului și guvernului nostru pentru dezvoltarea economică și culturală a țării, pentru creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii.

In cadrul discuțiilor pe marginea raportului asupra proiectului bugetului de stat pe anul 1958, au luat cuvîntul numeroși deputați printre care și tovarășul Ion Cozma (circumscripția electorală Toplița, Regiunea Autonomă Maghiară), ministrul Agriculturii și Silviculturii.

In cuvîntarea sa, tov. Ion Cozma a înfățișat pe larg succesele obținute în agricultură și silvicultură, ca urmare a grijii statului nostru democrat-popular pentru mecanizarea agriculturii, creșterea cadrelor, cointeresarea materială a oamenilor muncii și creșterea sectorului agricol socialist. De asemenea, tov. Cozma a expus perspectivele dezvoltării agriculturii noastre în anul 1958, subliniind sarcinile ce stau în fața oamenilor muncii de pe ogoare în vederea obținerii unor noi și importante succese. Proiectul bugetului de stat pe anul 1958 a fost votat cu 402 voturi pentru.

In ședința de sîmbătă după-amiază, deputatul Mihail Cruceanu, președintele Comisiei de politică externă a Marii Adunări Naționale a prezentat raportul comisiei cu privire la Chemarea Sovietului Suprem al U.R.S.S. din 6 noiembrie 1957 și cu privire la Declarația comună a prezidiilor reprezentanțelor populare supreme ale R. P. Polone, R. D. Germane și R. Cehoslovace din 11 mai 1957, și a supus aprobării deputaților proiectul Declarației Marii Adunări Naționale cu privire la Chemarea pentru pace a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Declarația Marii Adunări Naționale a R.P.R. cu privire la Chemarea pentru pace a Sovietului Suprem al U.R.S.S. a fost adoptată în unanimitate.

Proiectul de lege pentru grațierea unor pedepse și amnistierea unor infracțiuni a fost votat în ședința de sîmbătă.

După votarea legii pentru ratificarea decretelor emise de Prezidiul Marii Adunări Naționale în intervalul dintre sesiuni, a fost ales prin vot secret tov. Al. Voitinovici, președinte al Tribunalului Suprem. Tot prin vot secret, Marea Adunare Națională a ales pe tov. Alexa Augustin în funcția de procuror General al R.P.R.

In ziua de 29 decembrie 1957, a avut loc ședința festivă a Marii Adunări Naționale, consacrată celei de a 10-a proclamări a Republicii Populare Romîne.

Tov. Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., a prezentat o amplă expunere înfățișînd marile realizări ale harnicului nostru popor muncitor în primii 10 ani de existență a republicii populare, perspectivele luminoase care i se deschid pe calea construcției socialiste, politica de pace și colaborare internațională dusă cu consecvență de Republica Populară Romînă, membră a marii familii frățești a țărilor socialiste.

Nu! Nu sînt orășeni cei doi tineri din fotografia de mai sus care vă urează „La Mulți Ani 1958"!, ci colectivistul Radu Nicolae și soția sa Ioana (gospodăria agricolă colectivă „Ștefan Gheorghiu" din comuna Topoloveni, regiunea Pitești) amîndoi fruntași în muncă cu cele mai mari venituri obținute în acest an.

Rezervele ce există în agricultura și silvicultura țării noastre sînt inepuizabile

Cuvîntul deputatului Ion Cozma ministrul Agriculturii și Silvicuturii

Analizînd cifrele din proiectul de buget ce ne-a fost prezentat spre examinare și aprobare de către tov. ministru al Finanțelor, constatăm cu satisfacție încheierea preliminară a bugetului pe anul 1957 cu un excedent de 1,3 miliarde lei și o creștere a veniturilor cu 6,6% în 1958, față de 1957. Această creștere provine în principal din cotele părții de beneficiu realizate de întreprinderile socialiste de stat, ceea ce denotă că ele și-au întărit baza tehnico-materială, și-au îmbunătățit organizarea procesului de producție; provine din activitatea din ce în ce mai rodnică a celor ce muncesc în uzinele și pe ogoarele patriei noastre.

Nu e lipsit de interes să subliniem că această creștere a veniturilor are loc nu pe seama creșterii impozitelor pe veniturile populației muncitoare, așa cum se întîmplă în țările capitaliste, ci pe seama sectorului socialist al economiei naționale care acoperă veniturile prevăzute în buget, în proporție de 90,9%. Partea de venituri prevăzută din impozitele de la populație scade de la 9,5% în 1957 la 9,1% în 1958.

Aceasta demonstrează încă o dată superioritatea sistemului socialist, față de cel capitalist, demonstrează că poporul nostru e stăpîn pe mijloacele de producție.

Capitolul cheltuieli din bugetul nostru se caracterizează prin alocarea cu 2,2% mai mult ca în anul trecut pentru investiții care să asigure, împreună cu sumele din resurse proprii ale organizațiilor economice de stat și creditele bancare acordate, creșterea mijloacelor de producție și o reproducție socialistă lărgită. Acest capitol prevede o creștere cu peste 700 milioane lei a sumelor alocate pentru acțiuni social-culturale, fapt care dovedește grija guvernului pentru realizarea sarcinii trasată de cel de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Spre deosebire de bugetele multor țări capitaliste — care își reduc continuu prevederile ce contribuie la îmbunătățirea condițiilor de viață ale oamenilor muncii, care alocă fonduri din ce în ce mai sporite pentru cheltuieli de război și își bazează economia pe împrumuturi înrobitoare, vînzîndu-și independența pe dolari — bugetul nostru pe anul 1958 reflectă stabilitatea, prevede un excedent de peste 3 miliarde lei, se bazează pe sursele proprii ale țării noastre, reflectă cheltuieli pentru munca constructivă și pașnică și pentru îmbunătățirea vieții oamenilor muncii din patria noastră.

La crearea premizelor proiectului de buget pe 1958 în forma pe care o discutăm, fără îndoială că a contribuit activitatea rodnică a celor ce muncesc în toate sectoarele economiei noastre naționale.

Este pe deplin realizabilă sarcina trasată de cel de al II-lea Congres al P. M. R. ca sectorul socialist din agricultură să livreze în 1960 cel puțin 60-70 la sută din producția agricolă-marfă.

Contribuția agriculturii

In anul 1957, agricultura țării noastre a contribuit în mod efectiv la ridicarea venitului național și la crearea condițiilor pentru alcătuirea bugetului pentru anul 1958. Ca rezultat al sprijinului acordat agriculturii de către partid și guvern și al unei munci mai perseverente și mai organizate a gospodăriilor noastre de stat, a stațiunilor de mașini și tractoare, a țărănimii din sectorul cooperatist și individual, în anul 1957 s-a obținut o producție globală mai mare decît cea planificată și mult superioară anilor anteriori.

Față de anul 1938, agricultura țării noastre a produs în acest an cu aproape 340 mii tone mai mult grîu, cu peste 2300 mii tone mai mult porumb, de peste 4 ori mai multă sfeclă de zahăr și floarea-soarelui și de peste 2 ori mai mulți cartofi.

Prin livrarea a peste 380 mii tone grîu, prin producerea a peste 400 mii tone porumb și în general, prin depășirea planului atît în sectorul vegetal cît și animal, gospodăriile noastre de stat au adus o contribuție importantă la fondul centralizat al statului.

In silvicultură, în timp de 10 ani, s-a împădurit o suprafață de 756.500 hectare, ceea ce reprezintă tot atît cît s-a împădurit în regimul burghezo-moșieresc un timp de peste 50 de ani. Numai în anul 1957 s-a plantat o suprafață de 83.000 ha, adică atît cît se planta în 4—5 ani de regim burghezo-moșieresc.

In lucrările de exploatare, printr-o organizare mai bună s-a reușit ca să fie reduse pierderile de exploatare la rășinoase, de la 32% în 1938 la 18% în 1957, iar la foioase de la 28,6% în 1938 la 13,4% în 1957. In trecut, fagul s-a considerat bun numai pentru foc, iar azi, datorită creării industriei de prelucrare, a crescut indicele de utilizare de la 15,8% cît era în 1938 la 44% în 1957.

Reducerea pierderilor de exploatare și creșterea indicilor de utilizare reprezintă peste 6800 mil. metri cubi masă lemnoasă dată anual în plus pentru economia națională.

Stațiunile de mașini și tractoare și-au îmbunătățit și ele munca, **reușind să depășească planul anual de lucrări.** Ele au adus în felul acesta un aport mai însemnat la creșterea producției agricole și au contribuit cu peste 400 mii tone de cereale la formarea fondului centralizat al statului.

Deși avem rezultate bune în acest an, nevoile economiei noastre nu sînt satisfăcute la nivel corespunzător. Aceasta înseamnă că noi încă nu am ridicat agricultura și silvicultura la nivelul cerințelor. Este necesar ca în anul viitor, producția agricolă globală să crească mai mult, îndeosebi prin ridicarea producției la hectar, ca să putem da astfel țării mai multe cereale, mai multă carne și alte produse agricole. Va trebui să îmbunătățim activitatea gospodăriilor de stat, a stațiunilor de mașini și tractoare, pentru ca ele să devină unități rentabile; va trebui să facem din unitățile cooperatiste mari producătoare de produse agricole, care să aducă un aport însemnat în sporirea fondului centralizat al statului.

La măsurile luate de partid și guvern cu privire la lărgirea cointeresării materiale a gospodăriilor țărănești, prin desființarea cotelor și creșterea simțitoare a prețurilor la majoritatea produselor agricole, țărănimea muncitoare are datoria patriotică să răspundă cu eforturi noi pentru sporirea producției și în același timp să vîndă statului nostru, stat al muncitorilor și țăranilor, cantități din ce în ce mai mari de produse agricole.

Grijă deosebită pentru întărirea bazei tehnico-materiale a agriculturii

Cifrele din proiectul de buget demonstrează asigurarea condițiilor necesare realizării sarcinilor ce stau în fața noastră, ele reflectă grija deosebită pentru înzestrarea și dezvoltarea continuă a agriculturii.

Comparînd cifrele din proiectul de buget cu cifrele din bugetul Romîniei „eminamente agricolă" din 1938, rezultă că pentru agricultură statul de

(Continuare în pag. a 2-a)

DECLARAȚIA
Marii Adunări Naționale a R. P. R. cu privire la Chemarea pentru pace a Sovietului Suprem al U. R. S. S.

Marea Adunare Națională a Republicii Populare Romîne, întrunită în sesiunea din 28 decembrie 1957 a luat cunoștință și a dezbatut Chemarea Sovietului Suprem al U.R.S.S. adresată popoarelor, parlamentelor și guvernelor din toate țările lumii, pentru întărirea neîncetată a cauzei păcii, pentru dezvoltarea prin toate mijloacele a prieteniei și colaborării între popoare.

Republica Populară Romînă duce o politică de pace și colaborare cu toate țările, se pronunță hotărît pentru rezolvarea problemelor litigioase pe calea tratativelor, pentru încetarea cursei înarmărilor și interzicerea armelor atomice.

Această politică corespunde aspirațiilor și intereselor tuturor popoarelor lumii. In calea înfăptuirii ei stau însă anumite cercuri conducătoare din țările occidentale, care nu vor să renunțe la politica de pe poziții de forță, la cursa înarmărilor, la războiul rece, punînd astfel în primejdie pacea și securitatea popoarelor, menținînd și agravînd pericolul unui război nuclear, care ar provoca întregii omeniri nenorociri și distrugeri ce depășesc orice previziuni.

Ținînd seama de faptul că în actuala situație internațională există premize favorabile pentru consolidarea păcii și dezvoltarea colaborării între popoare, Chemarea Sovietului Suprem al U.R.S.S. constituie un puternic apel către forțele iubitoare de pace din întreaga lume, de a nu-și cruța eforturile în vederea apărării păcii, a întăririi încrederii și colaborării între state.

Principiile și propunerile din Chemarea Sovietului Suprem al U.R.S.S exprimă întocmai principiile după care se conduce și pe care le aplică cu consecvență Republica Populară Romînă, încă de la proclamarea ei. Această orientare corespunde intereselor fundamentale ale poporului romîn.

De asemenea, Marea Adunare Națională a R.P.R. luînd cunoștință și de Declarația comună a Prezidiilor Reprezentanțelor Populare Supreme a R.P.Polone, R. D. Germane și a Republicii Cehoslovace, își exprimă deplina sa adeziune la acest important document.

Republica Populară Romînă a depus și depune toate eforturile pentru a contribui la dezvoltarea procesului de destindere în relațiile internaționale. Ea a inițiat acțiuni diplomatice și a dezvoltat relații multilaterale cu toate țările, indiferent de orînduirea lor politică și socială, care au dorit acest lucru.

Exprimînd năzuința de pace a poporului romîn, Marea Adunare Națională a R.P.R sprijină chemarea pentru pace a Sovietului Suprem al U.R.S.S. și își exprimă speranța că ideile și propunerile cuprinse în acest document vor găsi un răsunet larg în parlamentele tuturor țărilor.

Poporul romîn va depune și pe viitor eforturi sporite pentru a contribui în mod activ la traducerea în viață a măreței cauze a popoarelor — pacea în lume.

PLUGUȘOR de vreme nouă

Aho, aho copii și frați
De la Dunăre-n Carpați
De prin fabrici și uzine,
Din cîmpii de roade pline,
Din laboratoare noi,
Unde omul pune-altoi
Pentru viața noastră nouă —
Stați o clipă vă zic vouă.
Un bob doar nu mai mînați
Și cuvîntu-mi ascultați:
Fără de răgaz
In zbor pe-un cal breaz
Raită-am dat prin țară,
Să vedem cum ară
De zor hărnicia
Peste Romînia.
Trecut-am prin sate
Vechi și neumblate,
Pe unde alt'dată
Bezna dădea roată
Și-unde stăruia
Neștiința grea.
Și mult ne-am mirat,
Greu ne-am descurcat:
Harta s-a schimbat.
Căci la Hagieni
Și pe la Brînceni
Și la Chirnogeni,
Peste bolovani
S-au ivit 'n ăști-ani
In zeci de vîlcele
Sute de-orășele.
Cu ogrăzi în soare
Pline de tractoare,
Ce se-ntind mereu
Ca un curcubeu...
Și-alte-or crește-n văi,
Mînați măi, hăi, hăi!

Și-am zburat vijelios
Peste Dunărea de Jos,
Peste șesuri, pîn'la Mare,
De-unde soarele răsare.
Și-am văzut și-aci altoi
Pentru vremurile noi.
Peste tot cît am privit,
Nici un hat n-am mai zărit.
Și nu numai Dobrogea
Este toată o tarla.
Ci și-alte mii de pogoane —
Peste 20 de raioane,
In Bărăgan și-n Moldova
In Banat ori la Craiova
Iar pe-ntinsele ogoare
Lucrau roiuri de tractoare;
Le mînau voinici flăcăi,
Ia mai mînați măi, hăi, hăi!

Și-am intrat în zeci de case
Toate chipeșe, frumoase
Case noi cu brîie-alese,
Vesele parcă-s mirese,
Pline de-abia să te miști —
Case de colectiviști.
Iar bine cînd ne-am uitat,
Tare mult ne-am minunat:
Pe-unde bezna rătăcea,
Azi arde electrica,
Cîntă radio-n pridvor —
Voie bună tuturor.
In tot locul casa-i plină
De belșug și de lumină:
Vinul tremură-n pahare
Sfîrîie cîte-o frigare,
Pita-i albă ca zăpada;
Că bucate-s cu grămada,
Unde oamenii bădie,
Au muncit cu vrednicie.
D-aia și noi nu mai stăm
E tîrziu și vă urăm,
Ca în anul viitor
Să aveți belșug și spor,
Veniți toți cu mic și mare
In familia cea mare:
Unde holda e mănoasă,
Masa-i masă, casa-i casă
Și-anii trec în zurgălăi...
Ia mai mînați măi, hăi, hăi!

De urat v-am mai ura
Dar ni-e că s-o însera
Și-avem mult a colinda.
Căci mai sînt poate prin sate
Și minți mai întunecate,
Care zic, ori ce le-ai spune,
Că zăpada e cărbune,
Și s-agață ca-nnecatul
De ce le spunea bogatul,
Care strigă de-unde-i dus,
De la radio din apus:
„Frați plugari din Romînia,
Dați-ne-napoi moșia
Și-oți vedea apoi belșug
Cînd v-om pune iar la jug!"
Pentru ăștia frățioare
Noi avem altă urare:
Hai pe ei cu toți flăcăi,
Hai cu biciul măi, hăi, hăi!

Vă dorim la toți,
Vîrstnici și nepoți
Ca-n anul ce vine
S-auzim de bine
In țară să fie
Numai bucurie
Să crească-n cîmpie
Grîu-nalt de-aramă,
Cramele să geamă,
Și-așa cum ne place,
Doar belșug și pace;
Pe șesuri și munți
Cît mai multe nunți,
Chiot de flăcăi,
Mînați măi, hăi, hăi!

AL. RAICU

Lucrările celei de a doua sesiuni a Marii Adunări Naționale

Cuvintul deputatului Ion Cozma, ministrul Agriculturii și Silviculturii

(Urmare din pag. 1)

democrație populară acordă astăzi aproape de două ori mai multe fonduri decit acorda în trecut regimul burghezo-moșieresc. Este caracteristic în acest buget grija deosebită pentru întărirea bazei tehnico-materiale necesare producției agricole, care se oglindește în sumele prevăzute pentru investiții și care reprezintă 18% din totalul prevederilor pentru întreaga economie. Spre deosebire de fondurile de investiții care în trecut se foloseau de către cele citeva mii de moșieri pentru înăsprirea exploatării țărănimii ce trudea pe ogoarele boierești cu animale proprii și pluguri de lemn, fondurile care se alocă astăzi pentru investiții în agricultură se folosesc pentru ușurarea și ridicarea productivității muncii milioanelor de țărani liberi și stăpini pe ogoarele lor. Aceste fonduri se folosesc pentru lărgirea suprafețelor agricole, pentru creșterea capacității de mecanizare a agriculturii, pentru asigurarea de semințe, material săditor și animale din cele mai bune soiuri și rase, pentru pregătirea unui număr cit mai mare de cadre tehnice din toate specialitățile, pentru lărgirea cercetărilor științifice și ridicarea lor la nivelul cerințelor agriculturii socialiste.

Cifrele din bugetul anului 1958 reflectă grija permanentă a partidului și guvernului nostru de a asigura creșterea continuă a producției agricole în vederea ridicării nivelului de trai al întregului popor muncitor.

Pentru folosirea chibzuită a sumelor prevăzute în buget, trebuie să mobilizăm întreaga noastră capacitate de muncă, pe harnicii noștri lucrători din unitățile agricole de stat, pe colectiviști și întovărășiți, întreaga noastră țărănime muncitoare, pentru a da țării în anul 1958 o producție de peste 10,5 milioane tone cereale; aproape un milion tone carne și cantități sporite de cartofi, zarzavaturi, floarea soarelui, sfeclă de zahăr, lapte și alte produse agro-alimentare și materie primă pentru industrie.

Sarcini importante pentru sectorul socialist de stat din agricultură și silvicultură

Sarcini importante pe 1958 revin sectorului socialist de stat din agricultură și silvicultură. Gospodăriile de stat vor trebui să livreze statului 100 mii tone griu, 172 mii tone porumb și alte cereale, peste 600 mii porci îngrășați, peste 640 mii hectolitri lapte și cantități însemnate de alte produse agro-alimentare; iar sectorul forestier, peste 17,4 milioane metri cubi de material lemnos.

Realizările în agricultură și silvicultură din anul pe care îl încheiem ne îndreptățesc să avem convingerea fermă că sarcinile pe 1958 pot fi îndeplinite, iar datoria noastră este să luptăm pentru depășirea lor.

În același timp o deosebită grijă trebuie să acordăm întăririi sectorului cooperatist din agricultură, care spre bucuria noastră, a tuturor, se dezvoltă și cuprinde mase tot mai largi ale țărănimii noastre muncitoare.

Aproape jumătate din suprafața agricolă a țării este cuprinsă în sectorul agricol socialist

Colectivizarea totală a regiunii Constanța, precum și cooperativizarea completă a altor 21 raioane din țara noastră au făcut ca sectorul socialist din agricultură să cuprindă astăzi aproape 50% din suprafața agricolă a republicii noastre.

Aceasta ne demonstrează că este pe deplin realizabilă sarcina trasată de cel de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn ca sectorul socialist din agricultură să livreze în 1960 cel puțin 60—70% din producția agricolă-marfă.

Pentru ca această posibilitate să devină și realitate este necesar să organizăm în așa fel producția în sectorul cooperatist, în așa fel să folosim fondurile alocate acestui sector, incit paralel cu extinderea acestui sector să crească din ce în ce mai mult producția de cereale-marfă și fondul centralizat al statului.

În bugetul pe care-l examinăm se asigură cu fonduri atit realizarea sarcinilor pe 1958 de către gospodăriile agricole de stat, cit și dezvoltarea lor continuă prin alocarea sumei de 1148 milioane lei investiții, ceea ce reprezintă o creștere de 236 milioane față de prevederile anului trecut. Aceste sume sint îndreptate în mod deosebit spre asigurarea executării mecanizate a lucrărilor agricole.

Cele 240 de stațiuni de mașini și tractoare care constituie baza tehnică pentru mecanizarea lucrărilor agricole în sectorul agricol cooperatist din țara noastră primesc un fond de investiții de peste 350 milioane lei din care 325 milioane lei pentru tractoare și utilaj agricol.

Cu fondurile bugetare puse la dispoziție se vor asigura agriculturii în anul 1958 peste 6000 tractoare fizice de o calitate superioară, tractoare produse de industria noastră națională și nu aduse ca altădată din străinătate.

În 1958 vom avea aproape 44.000 de tractoare convenționale

Pentru ilustrarea grijii deosebite pe care o acordă statul în ceea ce privește mecanizarea agriculturii, trebuie să amintim că astăzi dispunem de peste 36 mii tractoare convenționale. Cu cele pe care le va primi agricultura în anul 1958 vom avea aproape 44 mii de tractoare, față de 4800 tractoare convenționale, cit avea Romînia burghezo-moșierească în 1938. Cu toate acestea, avind în vedere dezvoltarea continuă, într-un ritm crescind, a sectorului cooperatist din agricultură, pentru executarea lucrărilor la timp și în condiții agrotehnice corespunzătoare este necesar ca, paralel cu folosirea cit mai completă a parcului de mașini și tractoare existent, să ne gindim la crearea condițiilor de sporire însemnată a producției de tractoare și mașini agricole în anii următori.

Pentru lărgirea fondului forestier prin noi plantații, în scopul lichidării cit mai grabnice a urmărilor exploatării de jaf a pădurilor noastre de către capitaliști și pentru punerea în valoare a fondului forestier existent, prin proiectul de buget se acordă 516 milioane lei pentru investiții. Sume importante din acest fond vor fi cheltuite pentru deschiderea drumurilor de acces și exploatare în masive unde încă nu a intrat omul cu toporul.

La fel, în buget sînt prevăzute fonduri pentru creditarea unităților agricole cooperatiste. Față de 161 milioane care s-au dat credite în 1957 acestor unități, în 1958 sînt prevăzute 250 milioane lei, care vor fi utilizate în primul rînd pentru construirea de adăposturi pentru vite, procurare de animale de reproducție și pentru dezvoltarea sectorului viti-pomicol.

Paralel cu creșterea volumului creditelor acordate de stat, gospodăriile agricole colective vor trebui să dezvolte puternic investițiile din rezerve proprii, aceasta fiind izvorul principal al dezvoltării și consolidării lor economice.

Lărgirea suprafețelor arabile pînă la aproape 10 milioane hectare

În buget sînt prevăzute sume corespunzătoare privind o serie întreagă de acțiuni care duc la lărgirea suprafețelor arabile pînă la aproape 10 milioane hectare, a suprafețelor de culturi irigate precum și la ducerea unor acțiuni menite să ridice agricultura noastră din punct de vedere agrotehnic, zootehnic, silvic, pe o treaptă mai înaltă; astfel s-au prevăzut:

— 135 milioane lei pentru lucrări de îndiguiri, desecări și combaterea eroziunilor, ca să punem în valoare luncile cele mai fertile ale țării.

— 188 milioane lei pentru lărgirea patrimoniului viti-pomicol, sumă care depășește prevederile celor 13 ani anteriori și care folosită chibzuit va trebui să ducă la înflorirea colinelor și podgoriilor țării noastre.

O sumă importantă pentru agricultură este cuprinsă în bugetele locale ale comitetelor executive ale regiunilor. Aceste sume se referă în special la punerea în valoare a fondului zoo-pastoral și ducerea unor acțiuni importante privind creșterea și îmbunătățirea șeptelului nostru.

Punerea în valoare a pășunilor noastre care cuprind 2,7 milioane hectare depinde în mare măsură de munca pe care noi vom ști să o ducem la nivelul regiunilor, raioanelor și comunelor și îndeosebi cu alegătorii noștri din mediul rural, care sînt și crescători de animale.

Prin folosirea acestor sume exclusiv pentru acțiunile zoo-pastorale, milioanelor de hectare de pășuni și fînețe le vom dubla și chiar tripla producția. Vom asigura astfel o bază furajeră puternică și stabilă care ne va permite să mărim numărul de animale la toate speciile.

Bugetul prevede fonduri pentru asigurarea de semințe atit la plantele cerealiere, cit și la culturi tehnice, legume și furaje. Acțiunile întreprinse în această direcție în anul 1957, cit și măsurile preconizate pentru anul 1958 vor trebui să ducă la asigurarea tuturor semințelor necesare cit și la sporirea cantităților pentru export, ce vor trebui să depășească cu mult suma de 10 milioane ruble realizată în anul acesta, la acest capitol.

Grijă deosebită pentru formarea cadrelor

De asemenea sînt prevăzute sume corespunzătoare pentru acțiunile de școlarizare și de ridicare a nivelului profesional al țărănimii noastre, prin cursuri de scurtă durată, prin acțiuni de propagandă agricolă, tipărituri și organizări de expoziții agricole, pentru a-i aduce la cunoștință cit mai devreme cuceririle științei și metodele avansate de producție. În bugetul anului 1958 se oglindește grija deosebită pentru formarea cadrelor noi necesare agriculturii. Numai în învățămîntul superior absolvă anual peste 1000 studenți, ceea ce reprezintă de 10 ori mai mult decit se școlariza în Romînia burghezo-moșierească.

Baza tehnică asigurată prin buget și cadrele ce se pregătesc în școlile noastre de toate gradele, ca să poată pune în valoare principalele mijloace de producție — pămîntul, pădurea și animalele — au nevoie să se adape necontenit la izvorul științei și al experienței înaintate. În această privință, guvernul și partidul nostru au acordat și acordă o atenție deosebită sectorului cercetărilor științifice în agricultură. Prin bugetul actual avem prevăzut la acest capitol peste 68 milioane lei. În ultimul deceniu, oamenii de știință agricoli ne-au dat unele realizări importante, și chiar tinerele noastre institute — al porumbului și cel de horticultură — create anul acesta, au obținut rezultate însemnate.

Partea pozitivă principală a acestor institute este faptul că activitatea lor este legată de rezolvarea concretă a problemelor pe care le ridică producția și agricultura noastră socialistă. Numărul însemnat de puncte de sprijin pe care și le-au creat în unitățile agricole socialiste și în masa agricultorilor este o garanție că ele vor contribui la ridicarea continuă a nivelului științei și tehnicii în agricultura noastră.

Cu toate acestea trebuie să spunem că unele din institutele agricole și forestiere, unele stațiuni ale lor și încă o bună parte din oamenii noștri de știință continuă să facă „știință" de birou, în cabinetele din București, rupți de producție și nevoile ei.

Recomandăm chiar de la această tribună ca toți oamenii noștri de știință să folosească în mod rațional fondurile prevăzute prin buget la Ministerul Agriculturii și Silviculturii, precum și la Academia Republicii Populare Romîne, și să-și pună ca scop rezolvarea problemelor științifice izvorîte din transformarea și dezvoltarea continuă a agriculturii noastre socialiste; să lupte împreună cu noi ca rezultatele cercetărilor lor să devină un bun al întregului popor.

În proiectul de buget s-au prevăzut pentru Ministerul Agriculturii și Silviculturii 220 milioane pentru acțiuni social culturale. Aceasta dovedește grija partidului și guvernului nostru pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale oamenilor din agricultură și silvicultură. Cu sprijinul organizațiilor sindicale ale muncitorilor din agricultură și silvicultură, va trebui să folosim aceste importante sume cu un simț gospodăresc deosebit pentru a oferi lucrătorilor din S.M.T.-uri, gospodării de stat și silvicultură o hrană mai substanțială, condiții de igienă și o protecție cit mai bună a omului în timpul muncii.

Consider necesar să subliniez că în bugetul supus nouă spre dezbatere, în afară de fondurile acordate direct agriculturii, sînt prevăzute importante sume pentru dezvoltarea producției de mașini și utilaje agricole la Ministerul Industriei Grele și pentru producția de îngrășăminte și insectofungicide la Ministerul Chimiei și Petrolului, care de asemenea au menirea să contribuie la ridicarea tehnicii și a producției agricole. Aceasta reflectă grija partidului și guvernului nostru pentru industrializarea țării — reazemul de nădejde al mecanizării și chimizării agriculturii noastre în continua ei transformare socialistă.

Pentru îmbunătățirea activității economice a unităților noastre

Sînt conștient că fondurile care se vor pune la dispoziția sectorului încredințat să-l conduc trebuie folosite cu un înalt simț de răspundere patriotică și cu chibzuială gospodărească.

Pentru atingerea acestui scop, îmi revine sarcina înlăturării deficiențelor care mai persistă în agricultură și silvicultură. Nu este admisibil să mergem mai departe cu risipa de materiale și fonduri în construcții agricole și silvice, trebuie lichidate aberațiile în proiectare care duc la cheltuirea de mari fonduri neeconomic și aceasta **prin executarea proiectărilor nu în București ci la regiune și în unitățile respective, folosindu-se materiale locale ieftine.** Nu trebuie să admitem irosirea fondului funciar, folosirea nerațională a suprafețelor agricole în gospodăriile noastre de stat; va trebui simplificat și îmbunătățit sistemul actual de evidență contabilă și gestionară, care face imposibil controlul direct și diluează răspunderea personală a lucrătorilor din agricultură și silvicultură. Va trebui să îmbunătățim radical organizarea muncii în sectorul socialist pentru creșterea productivității pe hectar, a randamentului parcului de mașini și tractoare din gospodăriile de stat și S.M.T.-uri, ceea ce va trebui să ducă la reducerea prețului de cost al lucrărilor. Va trebui să îmbunătățim activitatea economică a unităților noastre în așa fel încit să se soldeze cu beneficii și nu cu pierderi. Un proverb ardelenesc spune că nu există pămînt prost, ci numai gospodari care folosesc prost pămîntul. „Nu-i se dă ce i se cuvine, nici el nu-ți dă ce îi ceri".

Iată de ce trebuie îmbunătățită radical activitatea gospodarilor noștri din unitățile agricole de stat și din celelalte unități.

Ținînd seama de indicațiile date de Plenara C.C al P.M.R. din decembrie 1956 cu privire la descentralizarea aparatului de stat, va trebui să îndreptăm cit mai multe cadre în unitățile de producție **unde clocotește viața și se hotărăște soarta planului nostru de producție.** Va trebui să ducem o muncă creatoare pentru lichidarea tărăgănelii și birocratismului în rezolvarea problemelor și reducerea aparatului administrativ, să dezvoltăm și mai mult simțul de răspundere al oamenilor din producție.

Sumele prevăzute în buget sînt importante, dar rezervele ce există în agricultură și silvicultură **sînt inepuizabile.** După expresia populară veche, „mama pămînt" deține mari rezerve pe care noi le vom putea pune în valoare în folosul omului numai prin mobilizarea tuturor lucrătorilor din agricultură și a întregii noastre țărănimi muncitoare.

La această mobilizare a maselor trebuie să participăm noi, deputații Marii Adunări Naționale în circumscripțiile unde sîntem aleși și urmați de popor.

Sîntem în ajunul încheierii unui deceniu de cînd poporul nostru a alungat ultimul reazem și susținător înfăcărat al exploatării capitaliste și feudale. Încheiem primul deceniu cu rezultate mărețe pe care le-a putut obține numai un popor liber și stăpîn pe soarta sa, condus de îndrumătorul său înțelept, Partidul Muncitoresc Romîn.

Anul 1958 este deschizătorul celui de al doilea deceniu; să muncim și să luptăm pentru ca el să se încheie cu un și mai mare excedent decit cel prevăzut, cu și mai mari succese în opera de construire a socialismului în patria noastră, pentru înflorirea și dezvoltarea continuă a scumpei noastre Republici Populare Romîne.

În acest scop, votez cu toată încrederea proiectul de buget al anului 1958.

Text prescurtat. Subtitlurile aparțin redacției.

Cuvîntul deputatului Dumitru Gheorghiu, regiunea Iași

Urmind îndemnul partidului, țăranii muncitori din raioanele Murgeni, Vaslui și Negrești au pășit pe drumul agriculturii socialiste, cele trei raioane fiind complect cooperativizate.

Ocupîndu-se de problema creșterii producției agricole marfă, deputatul Dumitru Gheorghiu a spus între altele: *În toți acești ani baza tehnico-materială a agriculturii în regiunea noastră s-a lărgit și s-a întărit.* S-a mărit și suprafața arabilă a gospodăriilor de stat cu aproximativ 15 la sută față de anul trecut și s-a îmbunătățit activitatea lor. Trebuie subliniat că în acest an prețul de cost la unele produse a fost redus. La alte produse însă prețul este încă peste cel planificat, datorită unor lipsuri serioase care mai există în activitatea gospodăriilor de stat.

Datoria Ministerului Agriculturii și Silviculturii este de a completa parcul de mașini agricole, iar a noastră, a organelor locale, să asigurăm o îndrumare și un control mai temeinic în ceea ce privește activitatea economico-financiară a acestor unități.

În acest an cele 15 S.M.T.-uri din regiunea noastră au executat lucrări în mai bune condiții agrotehnice, efectuînd totodată un volum sporit de lucrări cu peste 35.000 hantri față de 1956. Totuși, în acest sector există încă o seamă de deficiențe îndeosebi în ce privește gradul de mecanizare și calitatea lucrărilor. De asemenea, prețul de cost al lucrărilor se menține încă destul de ridicat.

În încheiere deputatul Dumitru Gheorghiu a făcut unele propuneri pentru continua dezvoltare a economiei și culturii din regiune și a asigurat Marea Adunare Națională că oamenii muncii din regiunea Iași vor depune toate eforturile pentru a obține noi succese în această direcție.

Cuvîntul deputatului Nicolae Hudițeanu, regiunea Constanța

După ce a subliniat că executarea bugetului pe anul 1957 oglindește justețea politicii economice și social-culturale a partidului și guvernului, politică ce exprimă nevoile cele mai arzătoare ale poporului muncitor, vorbitorul s-a referit la citeva probleme importante ale regiunii Constanța. În trecut — a spus el — regiunea Constanța a fost una dintre cele mai oropsite. Poate nicăieri ca în această parte a țării n-a existat o atit de adîncă mizerie. Dar în anii democrației populare, ca urmare a politicii ferme a partidului și guvernului nostru de industrializare socialistă a țării, de ridicare a regiunilor înapoiate, Dobrogea se dezvoltă necontenit.

Nu mai amintesc numeroasele obiective industriale ridicate în Dobrogea; acestea se cunosc. Aș vrea să reamintesc însă marele succes al țărănimii dobrogene — colectivizarea completă a agriculturii. Acest succes este o întruchipare a justeței politicii partidului nostru, o confirmare a faptului că țărănimea se convinge în tot mai mare măsură că singura cale a bunei stări este calea muncii în comun, pe mari întinderi de pămînt, cu mijloace mecanizate. Pînă în prezent la noi în regiune s-au constituit 334 gospodării colective în care peste 100.000 familii muncesc cu avînt pe mai mult de 575.000 hectare teren. Noi, constănțenii, credem că exemplul acestei regiuni va avea o înrîurire simțitoare în înfăptuirea treptată a colectivizării în toate regiunile țării.

Vorbitorul a înfățișat apoi rezultatele importante obținute de G.A.C. Comana și alte gospodării colective din regiune în mecanizarea lucrărilor agricole, în dezvoltarea sectorului zootehnic și îmbunătățirea continuă a vieții colectiviștilor etc.

Mecanizarea agriculturii a făcut în regiunea noastră un mare salt. În timp ce în 1938 în Dobrogea existau doar 119 tractoare, azi pe ogoarele regiunii lucrează 5.140 tractoare. Aceasta însă nu înseamnă să așteptăm totul numai de la tractor și în schimb să lăsăm nefolosite un mare număr de atelaje și animale de lucru care ne pot fi de un mare folos în executarea lucrărilor agricole. Totodată, dat fiind că, în grajdurile gospodăriilor colective din regiunea Constanța s-au strîns foarte mulți cai, ar trebui văzut dacă o parte din aceștia nu pot să fie schimbați cu boi sau vaci de lapte.

Firește mai avem nu puține greutăți de învins, dar așa cum sîntem acum, uniți, le vom învinge.

Și eu votez cu încredere bugetul de stat al R.P. Romîne.

Cartea — bun al celor mulți

În anii regimului de democrație populară, cartea a pătruns tot mai adînc în masele largi de cititori din patria noastră. În larga rețea de biblioteci și librării răspîndite în toată țara, cititorii de toate vîrstele pot găsi cărți pe placul lor.

În fotografie: gestionarul librăriei din comuna Comana, raionul Vidra, regiunea București, vînzînd cărți școlarilor.

O privire pe fereastra viitorului

În ziua cînd am poposit la Iernut, sediul gospodăriei colective era plin. L-am întrebat pe președinte:

— Țineți vreo ședință?

— Chiar ședință n-am putea să-i zicem, mi-a răspuns cu zîmbetul pe buze Alexandru Santo. N-a fost nici un fel de convocare. Oamenii s-au adunat aici așa cum fac de obicei în serile de iarnă, după ce gătesc cu treburile din gospodăria proprie. Și uite că ne-am apucat să facem planuri.

Pe socotitorul Ștefan Asțaloș nu mi l-aș fi putut închipui așa de bun povestitor. Dar cînd a prins a depăna din ghemele registrelor și dărilor de seamă anuale firul începutului și creșterii gospodăriei, mi-am schimbat părerea.

Cu șapte ani în urmă, 279 de familii de țărani săraci și mijlocași au ascultat îndemnul comuniștilor și și-au unit puterile și năzuințele într-o gospodărie colectivă. „Strașnic început", vor spune unii. Din păcate, n-a prea fost așa. Lipsiți de îndrumare și experiență, proaspeții colectiviști din Iernut au pornit la drum cu stîngul. Ce-au greșit? N-au colectivizat decît pămîntul — cele 722 de hectare. Vitele de muncă și uneltele și le-au păstrat acasă, în proprietate personală.

Cum era și natural, greșeala s-a răsfrînt asupra rezultatelor din primii ani. Noroc că în 1952 colectiviștii au văzut de unde le veneau necazurile și au reparat greșeala începutului. Efectul n-a întîrziat. Muncit mai cu temei, pămîntul a rodit și el mai bine. An de an recoltele au fost mai mari, veniturile au săltat.

Cît despre bunăstarea oamenilor, despre ea vorbesc destul de limpede veniturile dobîndite în gospodărie. Alexandru Socaci a primit la încheierea anului 38 de măji de griu, 3.090 de kilograme de porumb, aproape 4.000 de lei, legume, zahăr, fructe, fin și multe altele. Dar cifrele par reci. Poftiți acasă la Ilie Simon să vedeți ce are în hambar, în grajd, în șură. Treceți, dacă vreți, pe ulița colectiviștilor. Veți intîlni 50 de case noi și alte 10 în construcție.

Și-acum să facem împreună o călătorie peste ani în satul Iernut, regiunea Cluj.

Vă amintiți, desigur, de clădirea sediului. Era neîncăpătoare încă din 1957, cînd numai 60 la sută din locuitorii satului erau colectiviști. Dar ia priviți clădirea asta nouă, mare și frumoasă. Cine n-ar simți îndemnul să-i pășească pragul? Uite ici, în prima încăpere, e biroul președintelui. Alături stă socotitorul. Vis-a-vis stau brigadierii. Mai în fund e sala de ședințe, lîngă care dăm de colțul roșu cu biblioteca, mesele de șah și șubac, aparatele de radio și de cinema. Iar dincolo e grădinița de copii și camera de oaspeți.

Iată și colectiviștii. Mulți mai sînt. Aproape 700 de familii. Tot Iernutul. Dar să ne apropiem. Pe cei mai mulți îi recunoaștem. Ne întîmpină cu bucurie. Sînt cei vechi. Pe alții însă n-avem cum să-i știm. Sînt noi.

Aici sînt fermele de animale. Au crescut, vedeți? De altfel, încă din 1958 crescuseră aproape dublu. Cît despre venituri, e firesc să fi sporit și ele. Îmbucurător e faptul că gospodăria are întreprindere pentru prelucrarea laptelui.

Iată-ne pe cîmp. Culturile arată minunat. Ce griu ca marea! Ce pădure de porumb! De fapt, nici n-ar putea să fie altfel. Cînd mașinile și agrotehnica se împletesc cu hărnicia oamenilor, rezultatele sînt sigure. Alături de tarlalele cu cereale sînt culturile de plante tehnice. Mai țineți minte cît au dibuit colectiviștii pînă să determine ce plante se potrivesc cu solul și cu clima de la ei? Au încercat cu plante aromate și medicinale. Nu le-a mers. Au încercat cu cînepă. Nimic. Cu soia. Tot degeaba. Au trecut la legumicultură. În zadar. Dar pînă la sfîrșit au nimerit-o cu tutunul, cu butașii și cu sfecla. Astea da, au mers.

Ne-a mai rămas de vizitat o singură cultură: via. Au de toată 30 de hectare. Dar ce păcat că încă nu-i pe rod! Abia au isprăvit plantatul astă primăvară. Peste 2—3 ani, o să gustați un vin din cel mai bun.

În trenul care mă ducea la București m-am pomenit din nou furat de gînduri și purtat pe aripi nevăzute spre tărîmurile către care năzuiau colectiviștii din Iernut în visurile lor de viitor. O întrebare îmi dădea mereu tîrcoale: oare cîți din proaspeții mei prieteni, ale căror glasuri calde îmi mai sună încă în auz, și-ar fi putut îngădui pe vremuri să viseze? Poate brigadierul Ștefan F... dor, fosta slugă a chiaburului Bo... ghean Ilie? El abia dacă și putea î... gădui să cugete la un dărab de m... măligă pentru ziua următoare. Azi brigadier de cîmp, școlarizat, la par... la conducerea gospodăriei colectiv... are casa lui, trăiește în belșug ș... face planuri. Face planuri în legătu... cu brigada sa, cu recolta anului v... tor și altele care privesc viața personală. Ana Simion se gi... dește fără preget la feciorul său care-i plecat la studii în U.R.S... Ce mîndră are să se simtă ea cî... va merge pe uliță alături de inginerul fost Simion! Franci... Türke e nerăbdător să-și vadă ... mai repede băiatul agronom în cole... tiva lor. Pe Gheorghe Ocoș, cel m... harnic cititor din sat, îl tot încear... gîndul să participe în anul care vi... la concursul „Iubiți Cartea". An... ăsta a citit 187 de volume. Dar stau eu să scriu? În Iernut sînt aproape 1.000 de colectiviști din 4... familii. Fiecare dintre ei își are vis... lui de viitor. 1.000 de colectiviști tot atîtea visuri. Cînd și cum să cuprinzi pe toate?

NICOLAE COMANICI

Mi-e drag pămîntu-acesta

Mi-e drag pămîntu-acesta, pămîntul țării mele
Sub care dorm părinții și străbunicii zac:
Pămînt stropit de sînge și lacrime de jele
De-atîtea generații trudind din veac în veac

Copil — iubeam hîrjoana prin praful din sătuc.
Flăcău — fugeam cu mîndra prin codrii vechi cîntînd.
Plugar — zîmbeam cînd bulgării piereau sub tăvălug.
Ostaș — mergeam spre Tatra pămîntul sărutînd.

Din fire de beteală eu dragostea mi-o țes
Și-o trec pe coarda lirei curată și întreagă,
Să cînt pămîntu-acesta de unde am purces
Pămînt frumos și tînăr ca patria mea dragă.

Mi-e drag pămîntu-acesta, pămîntul țării mele
Sub care dorm părinții și străbunicii zac:
Pămînt cu holde-ntinse și cer înalt de stele,
Pămînt trezit la viață în noul nostru veac.

PETRE POPA

Casa raională de cultură

La Murgeni s-a inaugurat zilele acestea o casă raională de cultură — al șaptelea așezămînt de acest fel din regiunea Iași. Peste puțin timp, va fi dată în folosință și casa raională de cultură de la Negrești.

Inaugurarea casei raionale de cultură din Murgeni constituie unul din multiplele aspecte ale dezvoltării culturale pe care a cunoscut-o regiunea Iași în anii republicii populare.

Cultura de masă a cunoscut în regiunea Iași un avînt remarcabil. Astăzi, în cuprinsul regiunii sînt 940 de cămine culturale și case de cultură (cu 160 mai multe decît în 1950). Aproape 1.000 de echipe artistice de amatori sînt antrenate în activitatea artistică. Numărul spectatorilor la manifestările prezentate în căminele culturale a crescut în anul 1957 cu peste 1.320.000 față de anul 1950.

Coriștii din Almaș

Cînd seara își lasă mantiile mohorîte asupra ulițelor pustii, un murmur lin, armonios se aude de la căminul cultural. Aici, cei 92 de coriști conduși de învățătorul Ioan Puiu s-au adunat la repetiție. Aceasta ține cam pînă la miezul nopții. Cei îndrăgostiți de cîntec ar mai sta să repete, dar în dimineața următoare îi așteaptă munca cîmpului, treburile zilnice.

Bătrînii satului povestesc că corul bărbătesc din Almaș ființează din anul 1897. Încă din luna iulie 1898 corul era cunoscut în regiune. Cu timpul, lipsit de condiții materiale s-a destrămat. Doar de sărbători se mai strîngeau cei mai inimoși dintre coriști pentru a cînta colindele.

În decembrie 1927, învățătorul Filip Dașcău reînființează corul bărbătesc. „Veteranilor corului" li se adaugă alți țărani tineri dornici să învețe cîntecele vechi, bătrînești. Din anul 1935, corului i se alătură și o fanfară cu nouă instrumente de metal.

Adevărata înflorire corul din Almaș a cunoscut-o abia după eliberarea patriei noastre. Aceasta se poate vedea și după numărul mare de spectacole — peste 150 programe culturale prezentate în fața țăranilor muncitori din comună și din cuprinsul raionului, pînă în anul 1950. La fazele raională, regională, republicană, corul din Almaș s-a situat printre fruntașe, iar programul și măiestria coriștilor săi au fost îndelung aplaudate.

Premiile obținute de acest colectiv artistic: aparatul de radio, biblioteca, aparatul de filmat, etc., vorbesc despre activitatea neîntreruptă care se desfășoară aici. Începînd din anul 1953, corul din Almaș participă cu regularitate la tradiționalul *„Tîrg de fete"* ce are loc în fiecare an la 22 iulie și care astăzi are un caracter de sărbătoare culturală.

În 1956, corul bărbătesc din Almaș a ajuns pînă în faza republicană unde a obținut o mențiune și mai ales călduroase aprecieri. Iată ce scria despre el — după finala concursului — D. D. Botez, artist emerit al R.P.R.: *„Asemenea coruri sînt destul de rare în țara noastră. Cu atît mai mult m-a bucurat că un cămin cultural sătesc a izbutit să adune un număr mare de entuziaști ai muzicii, care au prezentat în destul de bune condiții bucăți deosebit de grele, scrise special pentru corurile bărbătești. Dacă vor acorda de acum înainte mai multă atenție intonației, nu mă îndoiesc că ei vor izbuti realizări și mai frumoase".*

Astăzi, dirijorii Ioan Puiu și Filip Dașcău se străduiesc să introducă în repertoriul corului cîntece legate de problemele vieții noi a satului. Cîntecul *„În întovărășire"* este cîntat întotdeauna cu plăcere de coriști deoarece în el se vorbește și despre munca multora dintre ei care sînt membri ai întovărășirii *„Drumul belșugului"*.

Succesele acestei formații au atras coriști noi care în serile lungi de iarnă învață să cunoască notele, iar cei mai vechi elementele de bază ale teoriei muzicale.

În zilele acestea, cînd pe întreg cuprinsul patriei s-au desfășurat manifestările din cadrul „Lunii Culturii, coriștii din Almaș sărbătoresc două evenimente culturale deosebite: 60 de ani de la înjghebarea primei formații corale și 30 de ani de la reînființarea actualului cor. În comuna Almaș este astăzi sărbătoare.

ION COTO...

SĂRBĂTORESC 2 ANI DEODATĂ

Mă bate gîndul ca de Anul Nou să-i trag un chef de să se ducă vestea. Știți de ce? Pentru că eu, de fapt, sărbătoresc acum doi ani deodată, și pe cel în care vom intra, dar și pe cel prin care am trecut. Să nu vă mire hotărîrea mea. Și eu, și Ana sîntem tare mulțumiți de ceea ce-am înfăptuit în cursul anului 1957: o casă nouă cu trei camere, zidită colea, sănătos, din cărămidă arsă și cu dușumea de scîndură — ce n-am avut de cînd ne știm pe lume. Ne-a ținut cu totul peste 20.000 de lei. Banii i-am agonisit în cei doi ani de cînd am devenit colectiviști.

Și pentru că m-am dat în vorbă de intrarea mea în colectivă, hai să vă istorisesc cum s-a făcut. Vin eu din cătănie și-l găsesc pe-al meu colectivist. Imi spune tata: „hai și tu, măi Francisc, lîngă noi". Dar eu de loc. De fapt, aveam și eu ambițiile mele: să mă fac „funcționar" și să mă logodesc cu Ana. In zadar au încercat ai mei să-mi scoată fluturii din cap. Eu m-am încăpățînat în hotărîrea mea și tot funcționar am devenit. Ultasem să vă spun că Ana nu știa nimic de planurile mele de „mărire".

Ei și, ce mai tura-vura, după ce ajung „funcționar" vorbesc eu cu Ana și-i dezvălui planul meu. Dar ea strîmbă din nas și-mi răspunse:

— Nici nu mă gîndesc să mă mărit cu tine pînă nu devii colectivist.

Doi ani întregi m-am tot muncit s-o fac să-și schimbe gîndurile, dar degeaba. Intre timp, vedeam și eu ca toți mai cîștigați erau colectiviștii decît mine. Ei, și ce s-o mai lungesc? Pe la sfîrșitul lui 1955 m-am hotărît. Am dat încolo visurile de domnie, am intrat în colectivă și m-am însurat cu Ana mea. Și, uite, în doi ani de zile, am sălțat cît nici n-aș fi crezut. Pe lîngă casă, mi-am mai construit și o fîntînă, mi-am luat doi porci, ceva îmbrăcăminte și material de graid. Ei, anul nou, n-am destul temei de veselie?

Cît privește anul 1958 în cursul lui am plănuit să-mi instalez lumină și să-mi cumpăr aparat de radio. Ați înțeles acum motivul pentru care eu sărbătoresc și anul care vine și pe cel care s-a scurs?

FR. PANTICI
membru în gospodăria colectivă „23 August" raionul Luduș

Nu-s visuri

De aproape 5 ani planurile ce ni le făurim după zile și chiar nopți de îndelungate frămîntări devin realitate. Unsori le depășim.

Oamenii au început să îndrăgească tot mai mult colectiva, s-o iubească ca pe propria lor casă. Ne putem deci bizui pe sprijinul colectiviștilor. Cutezăm deci să întocmim un plan cu cifre ce ar părea pentru unii prea îndrăznețe. De pildă, în zootehnie: ferma de bovine o vom mări cu 20 de vaci cu lapte și 50 capete tineret bovin. Numărul oilor va crește cu 300, al porcinelor cu 25 de scroafe lătătoare, 100 de porci grași și 280 de purcei. Vom mări suprafața cultivată cu cereale cu 10 la sută, iar la cartofi și plante tehnice cu cîte 5 la sută.

Ar fi multe de spus despre indicii planului de producție pe 1958. Nici nu știi la care din ele să te oprești. De exemplu, ne propunem să contractăm cu statul 300.000 kg de cartofi, 60.000 kg de grîu și producția de pe 18 ha cultivate cu legume. Vom livra 50 de porci grași, 40.000 l. de lapte și 700 kg de lînă. Sînt cifre ce grăiesc îndeajuns.

Firește, vom spori necontenit și avutul obștesc și vom crește veniturile colectiviștilor.

Ce gînduri mai am pentru anul viitor? Firește, ca orice părinte vreau să-mi văd pruncul crescut voinic. Doresc și eu ca și ceilalți colectiviști să nu mai rămînă nimeni din sat în afara colectivei. Zilele acestea au fost de față mulți întovărășiți la împărțirea veniturilor. Au văzut cu ochii lor cum o singură familie, ca, de pildă, cea a lui Barf Gheorghe, cu 4 brațe de muncă, a primit pentru 1.300 zile-muncă 30.800 kg de produse plus 14.300 lei și 112 kg zahăr. De ce să mai zăbovească pe dinafară, cînd aci, în gospodărie, îi așteaptă belșugul? Asta-i dorința noastră: să-i vedem pe toți întovărășiții din Codlea alături de noi. Și puteți să scrieți despre asta și-n ziar. Să le fie îndemn.

Anul 1958 va însemna pentru gospodăria noastră deplina întărire. Și acestea nu-s visuri!

VATAȘOIU BADEA
președintele gospodăriei colective „7 Noiembrie" Codlea

SE MĂREȘTE TURMA DE OI

Creșterea oilor este o îndeletnicire foarte bănoasă. De acest lucru s-au convins și membrii gospodăriei agricole colective „Prietenia romino-albaneză" din raionul Oltenița, care de curînd și-au mai cumpărat cîteva zeci de oi pentru a-și completa o turmă de 400 de capete.

Pentru sporirea producției de porumb și grîu

Prof. N. GIOSAN
directorul Institutului de cercetări pentru cultura porumbului

In scopul rezolvării problemelor legate de sporirea producției porumbului la noi în țară, la începutul acestui an a luat ființă la Fundulea Institutul de cercetări pentru cultura porumbului, al doilea de acest gen din Europa.

Acum, în prag de an nou, analizînd roadele activității depuse de cercetătorii institutului, putem spune că ne-am îndeplinit cu succes sarcinile care ne-au stat în față. Astfel, în anul viitor, numai cu sămînța obținută în cadrul institutului nostru se va putea însămînța o suprafață de peste 70.000 de ha.

Activitatea institutului nu s-a mărginit numai la producția de sămînță hibridă. Intrucît noi considerăm porumbul hibrid ca o plantă nouă, cărei tehnică să-i cunoaștem agrotehnica și modul de cultură cel mai potrivit, el comportîndu-se și avînd cerințe diferite de porumbul obișnuit, s-au executat numeroase experiențe în această direcție. Pe baza rezultatelor dobîndite avem acum posibilitatea să dăm gospodăriilor agricole de stat și gospodăriilor agricole colective recomandări preliminare. Acestea se referă la hibrizii dubli cei mai potriviți pentru diferitele zone de cultură a porumbului din țară, la distanțele de semănat etc.

Incepînd cu toamna aceasta, institutul nostru și-a extins domeniul de cercetare luînd în studiu și cultura grîului de toamnă. Această problemă s-a impus datorită faptului că studiul porumbului nu poate fi despărțit de al grîului, atîta timp cît în țara noastră sute de mii de ha cu grîu sînt semănate după porumb. Este necesar să se cunoască influența pe care o au măsurile agrotehnice aplicate porumbului asupra producției grîului în anul următor și invers. Se va urmări de asemenea începînd cu anul 1958 și problema creării de noi soiuri de grîu mai productive, rezistente la secetă, ger și cădere, cu paiul scurt, potrivite pentru recoltatul mecanic.

Probleme de viitor ale institutului nostru

Vorbind despre activitatea viitoare a institutului vreau să insist asupra celei mai importante sarcini care ne stă în față: producerea hibrizilor dubli de porumbul existent în țara noastră, adaptate condițiilor variate de climă și sol din diferite regiuni. Acești hibrizi dubli proprii vor înlocui actualii hibrizi pe care îi importăm. In această direcție în cadrul institutului nostru s-au executat anul acesta peste 30.000 autofecundări la diferite soiuri care constituie punctul de plecare pentru crearea de noi linii consangvinizate. In anul 1958 se vor continua lucrările de consangvinizare cu alte soiuri și populații cît și cu materialul obținut în 1957. Pentru ajutorarea imediată a producției agricole în anul 1958, suprafața pe care se va produce sămînță de porumb dublu hibrid va fi extinsă pe terenurile institutului nostru. Acești hibrizi vor fi produși pe baza hibrizilor simpli componenți, pe care i-am asigurat în acest an.

Rezultatul cointeresării colectiviștilor

Aproape 6 vagoane de sfeclă de zahăr la ha

Jumătate din suprafața cultivată în raionul Jimbolia cu sfeclă de zahăr aparține gospodăriilor colective. Datorită recoltelor mari obținute de gospodării, producția medie la hectar se ridică pe raion la 22.000 de kg.

Pe scurt, pentru obținerea unei producții mari de sfeclă s-a executat întîi dezmiriștit (toate cele 1200 de hectare au fost însămînțate după grîu) sau arătură de vară, apoi arătură de toamnă lăsată în brazdă în timpul iernii, s-a dat cîte 20—25 de tone gunoi de grajd la hectar (tarlalele fiind grăpate primăvara, iar unde a fost nevoie s-a făcut cultivație. Aceste lucrări au fost făcute în toate gospodăriile. Diferența de recoltă de la gospodărie la gospodărie s-a datorat pe de o parte calității solului, iar pe de altă parte respectării timpului optim la semănat și întreținerii culturilor și densității plantelor la hectar.

Un număr de 15 gospodării colective a împărțit cultura sfeclei de zahăr pe oameni, fapt ce i-a cointeresat în mod deosebit pe colectiviști. Cei care au obținut producții mai mari decît cea planificată au primit o retribuție suplimentară. Gospodăria colectivă din Lenauheim a avut însămînțate cu sfeclă 131 de hectare și a recoltat în medie 37.216 kg la hectar. Numai din cultura sfeclei de zahăr gospodăria a obținut peste 1,5 milioane lei.

Pe o parcelă de 30 de ari primită în grija sa, colectivista Maria Tudosiu a scos 17.100 de kg. Aceasta înseamnă o producție de 57.000 kg la hectar. Numai pentru depășirea producției medii pe gospodărie colectivista a primit 1.470 de lei și 42 de kg. de zahăr. La acest cîștig se adaugă, desigur, plata pentru zilele-muncă efectuate.

Ing. I. FAUR
corespondent

De o mie de ori mai mult

Pînă mai zilele trecute, gospodăria agricolă colectivă din Jariștea, raionul Focșani, nu-și încheiase socotelile de sfîrșit de an. Unele date bilanț existau însă. Venitul gospodăriei se cifra la 3.153.649 lei. Din acestia peste 300.000 au fost destinați măririi fondului de bază. Aproape 1,5 milioane lei se vor repartiza colectiviștilor la zile-muncă. Deocamdată, s-a împărțit un avans de 15 lei la zi. Mangu Dumitru a primit 6.035 lei, Călin Miron 5520, iar Vasile Cotîrlan a primit doar 7,20 lei. Timp de un an, acesta n-a fost în stare să efectueze nici măcar o jumătate de zi-muncă în gospodărie. De aceea nu-i de mirare că sînt colectiviști care vor primi de o mie de ori mai mulți bani și mai multe produse decît el.

VASILE MUȘAT
corespondent

Perspectivele dezvoltării mecanizării lucrărilor agricole în 1958

Ing. ION MARIN
director general-adjunct în Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Anul 1957 se încheie pentru mecanizatorii din stațiunile de mașini și tractoare cu un bilanț de bogate realizări. Pînă la data de 20 decembrie, S.M.T.-urile au îndeplinit sarcina anuală de producție în procent de peste 103 la sută, realizînd cu peste 1 milion de hantri mai mult decît în anul precedent. Față de anul 1956, volumul lucrărilor mecanizate a crescut cu 21 la sută în timp ce mijloacele energetice ale S.M.T.-urilor (tractoare, motoare stabile, electromotoare etc.) s-au mărit numai cu 5,8 la sută. Aceasta dovedește că creșterea volumului de lucrări mecanizate s-a datorat îndeosebi îmbunătățirii folosirii parcului de mașini existent. Stațiunile de mașini și tractoare din regiunea Constanța, de pildă, au realizat în medie anual de fiecare tractor convențional cîte 332 hantri. Numeroși tractoriști cum sînt Giumbu Constantin de la S.M.T. Mihai Viteazu, Isopescu Constantin de la S.M.T. Țăndărei, Bela Constantin de la S.M.T. Bogdana, Butuc R. Nicolae de la S.M.T. Cobadin etc., au realizat fiecare PESTE 1.000 DE HANTRI ANUAL.

Creșterea însemnată a productivității muncii în S.M.T.-uri a avut urmări însemnate pentru realizarea de economii și reducerea prețului de cost al hantrului. Deși sarcina planificată de reducere a prețului de cost al lucrărilor mecanizate nu a fost realizată pe țară, în anul 1957, s-a obținut după datele preliminare, un preț de cost cu 9 lei pe hantru mai redus decît în anul precedent, obținîndu-se astfel cel mai scăzut preț de cost din întreaga perioadă de lucru de pînă acum a S.M.T.-urilor.

Realizările obținute în anul 1957 s-au datorat în mare măsură avîntului mișcării de cooperativizare a țărănimii noastre, care prin comasarea terenurilor a creat condiții mai bune de folosire a parcului de mașini și tractoare, a înlăturat deplasările în gol de la o parcelă la alta și a permis o organizare mai rațională a muncii brigăzilor de tractoare.

Ca urmare a cooperativizării continue a agriculturii noastre, în volumul total al lucrărilor executate de S.M.T. a crescut ponderea lucrărilor făcute în sectorul cooperatist și a scăzut în mod corespunzător acel al lucrărilor în gospodăriile individuale. Dacă în 1956, din totalul lucrărilor executate de S.M.T., 68 la sută au fost executate în gospodăriile agricole cooperatiste și 11 la sută în gospodăriile agricole individuale, în anul 1957, ponderea lucrărilor executate în sectorul cooperatist a reprezentat 81,4 la sută în timp ce lucrările efectuate în gospodăriile individuale au reprezentat numai 4,5 la sută din întregul volum de lucrări efectuat de S.M.T.

Creșterea suprafeței sectorului cooperatist din agricultură pune în fața mecanizatorilor din S.M.T. sarcini mult mai mari pentru anul 1958.

Și în anul 1958, statul democrat-popular va face însemnate eforturi financiare prin investițiile de utilaje și construcții în sectorul de stat al agriculturii. Baza tehnică a agriculturii noastre va fi considerabil lărgită prin marele număr de mașini moderne de înaltă productivitate, pe care le va primi din partea industriei socialiste. In anul 1958, unitățile agricole de stat din agricultură vor fi dotate cu încă 6.000 tractoare UTOS-26, 4.500 combine tractate, 3.450 semănători de porumb, 1.950 sape rotative, 2.950 cultivatoare purtate, peste 900 mașini de împrăștiat îngrășăminte chimice, precum și alte mașini moderne. Aceste utilaje vor permite o considerabilă extindere a mecanizării recoltării păioaselor și a mecanizării lucrărilor de bază în cultura porumbului, eliberînd un mare număr de brațe de muncă și scurtînd durata muncilor agricole. Dotarea agriculturii noastre cu 4.500 combine pentru păioase, de pildă, reprezintă peste 300.000 ha păioase care pot fi recoltate mecanizat, adică o economie pe sezon de peste 4 milioane zile-om față de situația cînd recoltatul se face cu coasa.

Datorită faptului că S.M.T.-urile primesc în anul 1958 un număr de 1.000 cultivatoare suspendate, ele vor avea posibilitatea să mărească de 3 ori față de 1957 volumul lucrărilor de prășit mecanic. Pe această cale S.M.T.-urile vor putea economisi gospodăriilor agricole cooperatiste PESTE 1 MILION ZILE-MUNCĂ ce vor putea fi folosite în alte ramuri ale gospodăriei obștești.

De mare însemnătate pentru ridicarea productivității muncii la recoltarea păioaselor, porumbului și furajelor va fi faptul că gospodăriile de stat și S.M.T.-urile vor primi în anul 1958 3.000 remorci basculante care vor putea efectua transporturile grele pe terenuri inaccesibile autocamioanelor.

Planul de investiții cu mijloace mecanizate al gospodăriilor agricole de stat și stațiunilor de mașini și tractoare reflectă grija permanentă a partidului și guvernului nostru pentru îmbunătățirea muncii acestor unități pentru dezvoltarea activității lor în sectoarele de bază ale producției.

Pe baza dotării cu noi utilaje și a îmbunătățirii folosirii parcului de mașini existent, mecanizatorii din S.M.T. trebuie să execute în anul 1958 un volum de lucrări cu cel puțin 11 la sută mai mare decît cel realizat efectiv în 1957.

Realizările obținute în 1957 la S.M.T. Cobadin și S.M.T. Mihai Viteazu din regiunea Constanța, la S.M.T. Romanu și „1 Mai" din regiunea Galați etc., dovedesc că fiecare tractor K.D.-35 poate realiza anual cîte 500—550 hantri, iar cu fiecare tractor UTOS-2 sau UTOS-26 se poate ușor realiza 600—700 hantri anual. Este necesar însă ca fiecare tractor să fie astfel întreținut și reparat, încît să nu aibă defecțiuni în timpul lucrului, să lucreze fără întreruperi în timpul campaniilor agricole, astfel ca să realizeze anual în regiunile din sudul țării cel puțin 170 zile-normă, iar în raioanele muntoase sau din nordul țării cel puțin 140—150 zile-normă.

Este de datoria fiecărei conduceri de S.M.T. sau de gospodărie de stat ca înainte de a pretinde să fie înzestrată cu tractoare noi, să ia toate măsurile pentru folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor existente, să analizeze toate posibilitățile și rezervele interne pe care le are pentru sporirea volumului lucrărilor mecanizate.

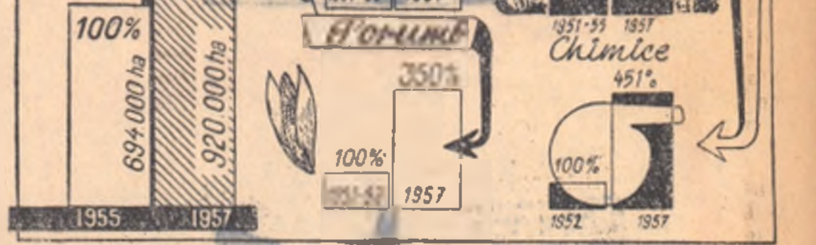
In anul 1958, va trebui să dăm o atenție mai mare problemei reducerii prețului de cost al lucrărilor mecanizate. Prin planul pe anul 1958, S.M.T.-urile au sarcina de a reduce prețul de cost al hantrului, în medie pe țară cu 10 lei, față de realizările efective ale anului 1957. Indeplinirea necondiționată a acestei sarcini depinde în primul rînd de reducerea cheltuielilor de reparații care reprezintă 48—50 la sută din totalul prețului de cost din S.M.T. De aceea, în perioada reparațiilor de iarnă o grijă deosebită a mecanizatorilor trebuie să fie executarea reparațiilor la un înalt nivel calitativ și la un preț de cost cît mai scăzut.

Măsurile luate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii pentru constatarea tehnică riguroasă a stării tractorului ce intră în reparație, pentru recondiționarea pieselor de schimb, ca și lupta ce se desfășoară în fiecare atelier de reparații de către mecanizatori pentru sporirea productivității muncii și realizarea economiilor de piese și materiale, pot contribui în mare măsură la realizarea unor mari economii la acest capitol.

Gospodăriile agricole de stat în plină dezvoltare

Traducînd în viață sarcinile izvorîte din hotărîrile partidului, gospodăriile agricole de stat au înregistrat în ultimii ani succese deosebit de importante pe linia sporirii suprafețelor cultivate și ridicării producției la ha și pe cap de animal, devenind astfel mari producătoare de cereale și produse agricole-marfă. In această privință, graficul nr. 1 este cît se poate de grăitor. Iată, de pildă, că suprafața arabilă a gospodăriilor a crescut numai în 2 ani cu 30 la sută, că față de anii 1951—1953 suprafața cultivată cu grîu s-a dublat, iar cea cu porumb s-a mărit de trei ori și jumătate.

Paralel cu extinderea suprafeței arabile pe seama fînețelor și a pășunilor slab productive, precum și a altor terenuri, colectivele de muncă din gospodăriile agricole de stat au acordat o atenție deosebită aplicării unei agrotehnici diferențiate și folosirii cu maximum de randament a tuturor tractoarelor și mașinilor agricole pe care unitățile le au în dotare. Numai două exemple: Intîi: cantitățile de îngrășăminte organice și chimice încorporate în sol în 1957 au fost de 3 și de 3 ori și jumătate mai mari decît cele folosite cu ani în urmă *(așa cum se vede în graficul nr. 1)*. Al doilea: In anul 1957 au luat ființă *brigăzi experimentale pentru mecanizarea complexă a lucrărilor*, după principiul „5 oameni, 5 tractoare la 500 de ha", în care munca a fost bine organizată și mașinile judicios folosite. Aceasta a permis să se realizeze un volum mai mare de lucrări cu fiecare tractor și mașină agricolă și la un preț de cost per hantru cu mult mai scăzut. Consecința acestor măsuri? Față de ultimii 5—6 ani producția medie la ha a crescut cu 300 kg. la grîu, iar la porumb s-au obținut producții nemaiîntîlnite la noi în țară. 5.141 kg de grîu la ha de pe o suprafață de 108 ha, dobîndite la gospodăria din Beșenova Veche, regiunea Timișoara, și 7.280 kg porumb boabe la ha, obținute pe o suprafață de 174 ha la gospodăria Sccueni-Roman, sînt numai două din sutele de exemple care pot fi date. Realizări de seamă au fost obținute și în celelalte ramuri de producție ale gospodăriilor agricole de stat: zootehnice, legumicultură, viticultură, pomicultură etc. Aceasta a înlesnit sectorului Gostat să livreze statului pentru aprovizionarea populației mari cantități de produse agricole. Numai grîu și secară au fost livrate în acest an cu 193.000 tone mai mult decît în 1956.

Gospodăriile agricole de stat au produs însă nu numai MAI MULT, ci și MAI IEFTIN. Unele dintre ele au început să lucreze de-acum pe baze rentabile. Astfel, pe întregul trust regional Gostat București, anul 1957 (fără luna decembrie) s-a soldat cu beneficii de peste 30.000.000 lei. Beneficii mari au realizat și gospodăriile Brateș și Florești din regiunea Galați, Săhăteni și Valea Călugărească din regiunea Ploești (3.500.000 lei, 3.000.000 lei, 2.600.000 lei și respectiv 1.500.000 lei). Exemple de acest fel pot fi date și din alte gospodării agricole de stat din regiunile Constanța, Iași, Craiova etc.

Succesele dobîndite de gospodăriile agricole de stat sînt rodul priceperii, destoiniciei și perseverenței cu care au muncit inginerii, tehnicienii și toți lucrătorii de pe ogoarele acestor unități. Folosind din plin condițiile optime, create de regimul nostru democrat-popular în scopul dezvoltării agriculturii, colectivele de muncă din gospodăriile agricole de stat au transformat unitățile lor în modele de agricultură înaintată, care au devenit centre puternice de atracție pentru țărănimea muncitoare din împrejurimi pe calea marii gospodării socialiste. Ele au contribuit în mod concret și convingător la procesul de transformare socialistă a agriculturii. Un ajutor prețios au dat gospodăriile de stat unităților agricole cooperatiste și pe linia consolidării și dezvoltării lor economice.

Față de sarcinile ce stau în fața gospodăriilor de stat, realizările obținute nu sînt mulțumitoare. Mai sînt încă multe unități ale departamentului Gostat care în anul 1957, în loc să aducă beneficii statului, au adus pagube.

Sîntem în pragul unui nou an: 1958. Sarcini de mare importanță stau încă în fața gospodăriilor agricole de stat. Trebuie continuată sporirea suprafeței arabile și organizarea mai justă a folosirii categoriilor de teren, este necesară ridicarea pe mai departe a producției medii la ha la toate culturile și cu precădere la grîu și porumb, precum și dezvoltarea într-un ritm mai viu a zootehniei, viticulturii, pomiculturii, legumiculturii etc.; pentru a deveni unități rentabile gospodăriile vor trebui să realizeze beneficii de cel puțin 1.000 de lei la fiecare hectar agricol.

Realizările obținute în anul 1957 ne îndreptățesc să fim optimiști. Fiind încredințați că în noul an colectivele de muncă din gospodăriile agricole de stat își vor îndeplini cu cinste sarcinile ce le revin, le dorim noi și noi succese pe drumul transformării gospodăriilor lor în puternice unități rentabile.

GH. LEU

Dezvoltarea industriei constructoare de mașini și unelte agricole în R. P. R.

Intîmpinarea noului an de către toți oamenii muncii constituie încă un prilej de trecere în revistă a dezvoltării rapide pe care a cunoscut-o țara noastră în toate domeniile vieții economice și culturale, pe baza politicii economice a Partidului Muncitoresc Romîn.

Realizări deosebite au fost obținute în anii puterii populare în crearea și dezvoltarea unor ramuri industriale cu un rol hotărîtor în propășirea economiei naționale, cum este și industria constructoare de mașini și unelte agricole.

Creată în anii regimului democrat-popular în scopul asigurării bazei tehnice necesare pentru ridicarea rapidă a agriculturii pe baze socialiste, industria constructoare de tractoare, mașini și unelte agricole s-a dezvoltat continuu, dezmințind teoriile politicienilor burghezi care afirmau că în Romînia — țară „eminamente agricolă" — nu se poate dezvolta o industrie constructoare de mașini din cauza „lipsei de tradiție tehnică".

In anii puterii populare, s-a creat o largă și puternică bază tehnico-organizatorică pentru dezvoltarea producției de mașini și unelte agricole.

Au fost construite o serie de întreprinderi moderne, ca, de pildă, „Semănătoarea"-București, „7 Noiembrie"-Craiova, au fost reprofilate, reconstruite și lărgite unele întreprinderi existente („Armătura", „Victoria", „Tehnometal", „Bocșa"), au fost înzestrate întreprinderile cu mașini și utilaje din cele mai perfecționate, s-a calificat un mare număr de muncitori, tehnicieni și ingineri pentru construcția de mașini și utilaje agricole.

Datorită creșterii producției, lărgirii și perfecționării sortimentului de mașini și utilaje agricole, parcul de tractoare și principalele mașini agricole din țara noastră a crescut an de an, după cum se poate vedea în tabelul de mai jos:

FELUL UTILAJULUI	1938	1948	1951	1954	1955	1956	1957
Tractoare convenționale de 15 CP.	4.898	12.227	16.746	21.256	27.100	30.488	32.160
Pluguri de tractor	-	6.606	13.542	20.000	22.562	25.613	27.482
Semănători cu tracțiune mecanică	-	5.100	8.350	9.576	10.971	12.454	[illegible]
Cultivatoare cu tracțiune mecanică	-	-	1.343	5.621	7.473	7.787	9.284
Secerători-legători cu tracțiune mecanică	-	-	44	494	823	1.489	1.584
Combine remorcate pentru păioase	-	45	74	80	154	40	206
Batoze pentru păioase	15.162	16.320	14.251	13.627	14.380	15.467	15.578

LA INCEPUTUL ANULUI RESPECTIV (IN BUCATI)

Dar industria noastră constructoare de mașini și utilaje agricole, orientată în conformitate cu interesele dezvoltării multilaterale a agriculturii, furnizează nu numai mașini și utilaje de bază pentru mecanizarea muncilor agricole. Ea livrează agriculturii în fiecare an tot mai multe și felurite mașini și unelte simple, ca pluguri de diferite tipuri, semănători, prășitoare, cositori, precum și cazmale, greble, furci și altele.

In ultimii ani, pentru a se lichida o oarecare rămînere în urmă față de necesități, s-a asigurat creșterea hotărîtă a producției de mașini și unelte simple pentru efectuarea diferitelor lucrări ale solului, selecționarea semințelor, întreținerea culturilor și recoltarea culturilor cerealiere și celor furajere. De asemenea, s-a organizat producerea unui mare număr de diferite unelte și aparate necesare muncilor din sectoarele viticol și pomicol, s-a organizat producerea unor mașini simple și a unor unelte pentru modernizarea metodelor de creștere și întreținere a animalelor, s-a asigurat producerea unor mașini și unelte necesare altor sectoare importante ale agriculturii.

Traducîndu-se în viață Hotărîrile Plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956, cu privire la dezvoltarea sistematică a agriculturii și industriei producătoare de bunuri de consum, au fost luate importante măsuri pentru asigurarea creșterii și perfecționării deosebit de rapide a producției de mașini și unelte agricole. Astfel, sistema de mașini pentru cereale, păioase și prășitoare (care stabilește tipurile de tractoare, mașini și utilaje cele mai potrivite pentru asigurarea mecanizării muncilor agricole într-o anumită etapă) a fost definitivată în anul 1957 și îmbunătățită mult față de cea din anii trecuți. Totodată, se află în curs de elaborare sisteme de mașini și pentru mecanizarea proceselor din viticultură, pomicultură și legumicultură.

Prin planul de stat pe anul 1957, s-a stabilit ca producția în industria constructoare de mașini și utilaje agricole să crească de trei ori față de 1956. S-a prevăzut ca în anul 1957 să se producă 48 de tipuri de mașini și utilaje agricole, din care 19 tipuri fabricate de industria noastră constructoare de mașini și utilaje agricole pentru prima oară. Mașinile și utilajele care se fabrică acum în industria noastră constructoare de mașini agricole sînt tipuri din cele mai moderne, cu indici tehnico-economici superiori, ceea ce are mare importanță atît pentru întărirea și perfecționarea bazei materiale tehnice de producție a agriculturii noastre, cît și pentru lărgirea comerțului nostru exterior.

Paralel cu lărgirea și perfecționarea continuă a producției, cu îmbunătățirea calității produselor, constructorii de mașini și utilaje agricole acordă o deosebită importanță reducerii prețului de cost. Acest obiectiv este oglindit în inițiativele de muncă ale colectivelor de muncitori, tehnicieni și ingineri din construcția de mașini cum este, de pildă, inițiativa muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor de la întreprinderea I. C. Frimu-Sinaia, de a realiza fiecare produs la un preț de cost cît mai redus.

Datorită muncii neobosite pentru îndeplinirea sarcinilor de plan, constructorii de mașini și utilaje agricole au reușit să dea agriculturii noastre numai în primul semestru al acestui an 2.280 de tractoare (socotite în tractoare convenționale de 15 C.P.), 1.455 de pluguri de tractor, cca 2.000 de cultivatoare, 1550 de semănători mecanice, 70 de combine pentru păioase etc.

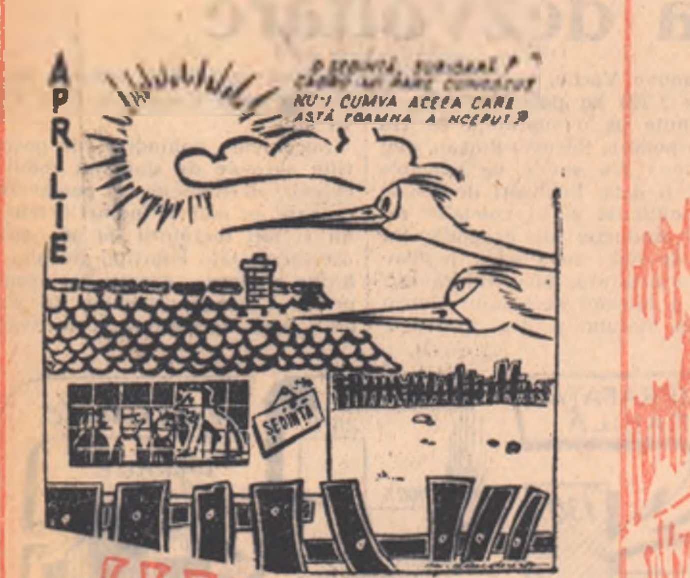
Succesele obținute în crearea și dezvoltarea unei industrii constructoare de mașini și unelte agricole în țara noastră sînt evidente. Pe baza acestor succese, Romînia „eminamente agricolă" de ieri a devenit în numai 10 ani de democrație populară o țară industrial-agrară înaintată și face zi de zi pași tot mai repezi pe calea ridicării nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii de la orașe și sate.

ST. M. DUMITRAȘCU

Un răvaş BUCLUCAŞ

Sînt născut în zodia nenorocului. Şi-n acest nou an am păşit cu stîngul. Să vedeţi...

Intr-o zi, tovarăşul Auraş, secretarul organizaţiei de bază, îmi spune:

— S-apropie revelionul, tovarăşe Ciolohoc. D-ta ai condei...

— Am, zic. Chiar ieri mi-am cumpărat unul nou.

— Hazliule, îmi spune. Şi mă bate prieteneşte pe umăr. Mă simţeam în al noulea cer. Ştii ce te-am ruga? Dacă poţi să pregăteşti şi d-ta o surpriză pentru masa tovărăşească... Nişte răvaşe de plăcintă. Să fie tari, satirice şi folositoare. Să-i ajute în muncă pe toţi, începind cu directorul sau cu mine şi terminind cu îngrijitorul de la vaci.

Auzi! Tari, satirice, folositoare. Mare comedie! Căzu beleaua pe capul meu! Să fac răvaşe de plăcintă, ca să mă pun rău cu lumea? Şi aşa stau pe cracă. Că avem la serviciul administrativ o schemă umflată ca o gogoaşă. De pildă, la „muncă şi salarii" sîntem o groază de funcţionari. Şi ce normăm iarna? Cîţiva muncitori!

Mă rog, asta-i altă chestie. Pînă una alta, sarcina-i sarcină. Scrie Ciolobocule versuri, fiindcă vrea tovarăşul Auraş să fii poet. Şi încă satiric! S-o fac şi pe asta!

Două zile m-am prefăcut bolnav. M-am zăvorit în casă să plămădesc răvaşe. Cu cine încep? Cu tovarăşul Auraş? Nu, asta ar fi prea de tot. Mai bine să mă iau de director, care, orice s-ar spune, are în muncă destule lipsuri. Una dintre ele este şi... lipsa apei la baie. De doi ani tot promite muncitorilor că repară baia. Acum, de curînd, a transformat-o în magazie de lemne.

Şi m-apuc eu, om de bună credinţă, şi fac un răvaş:

„Tovarăşului director, care nu se preocupă de repararea băii..."

„Tilcul voi il veţi afla
Chiar din poanta mea acuş:
Ca să ne putem spăla,
Unii merită un... duş".

Bun, zic. De unul am scăpat. Care-i la rînd? Inginerul şef. Nu, că ăsta-i pătimaş. O să rîdă la revelion, o să aplaude alături de toată lumea şi pe urmă... vai de pielea mea. Mai bine-l fac uitat!

Să-l iau pe inginerul zootehnist Stăvăruş. E băiat fin, nu se supără. Ştiu o chestie bună din sectorul zootehnic. S-a petrecut astă primăvară, cînd eu nu eram în gospodăria asta, însă mi-au povestit-o muncitorii. Cică au desfiinţat ferma avicolă pe motiv că nu-i rentabilă. Au tăiat păsările şi le-au vîndut la salariaţi şi la rudele lor pe preţ de „reformă". Ei, dacă n-am un caz mai recent, e bun şi ăsta! Şi trîntesc un răvaş tare, adresat inginerului zootehnist Stăvăruş. Apoi... fac încă vreo douăzeci. Ştiţi, la funcţionarii mititei treaba merge mai uşor. Tragi în ei fără milă. Aşa... gata.

Cînd am ieşit din bîrlog, m-am prezentat direct la revelion. Sosea Anul Nou şi ziceam să-l întîmpinăm cu zîmbetul pe buze...

★

Revelion... Ghirlande de brad, serpentine, globuri colorate, la noi, în cantina gospodăriei de stat. Şi muzică, şi veselie. In capul mesei — un tovarăş inspector de la trustul regional. Bine-a făcut c-a venit şi dînsul s-audă răvaşele. In dreapta lui — inginerul zootehnist Stăvăruş cu soţia. Directorul stă pierdut pe undeva prin mulţime. Pe semne ca să întărească legătura cu masele.

Scot teancul de răvaşe. Imi dreg glasul. Nu, pe cel adresat directorului nu-l citesc. Nu-i tactic. Mototolesc hîrtia şi-o arunc sub masă. Incep cu răvaşul zootehnistului:

„Mare jaf ai mai făcut
La noi în gospodărie
Că cinci vulpi n-ar fi putut
Face-aşa găinărie!"

Lumea rîde, aplaudă. Se ridică însa tov. Auraş.

— Vreau sa fac o precizare, zice. Astă primăvară, cînd cu „găinăria", tov. ing. zootehnist Stăvăruş, adică actualul director, nu făcea parte din această gospodărie. N-are nici o vină!

— Cum? Stăvăruş, actualul director? Credeam că se prăbuşesc toate ghirlandele de brad peste mine. Am rămas mut. Mi-au explicat mai tîrziu colegii că-n aceste zile, cînd eu trăisem ascuns ca o cîrtiţă sub pămînt, Stăvăruş fusese numit director. Ei, spuneţi şi dvs., nu-s ghinionist?

N-am mai avut glas să citesc nici un răvaş. Băieţii nu m-au lăsat. Mi le-au smuls din mînă şi le-au dat citire.

Auzind pe noul director pomenind ceva despre „curăţenia" ce trebuia făcută, am şoptit şi eu cu glasul stins:

— Da, să facem curăţenie. Luaţi, zic, şi mototolul cela de hîrtie de sub masă şi daţi citire răvaşului.

Ce-mi mai pasă acum? După mine — potopul!

GH. JANGOCIU

SORCOVA

După vechiul obicei,
Trec pe la „oamenii mei",
Să-i sorcovesc cum e bine
Pentru anul care vine...

Ia să fac saileaua, zic,
Cu Vasile Firfiric,
Agronomul birocrat
Care stă la noi în sat.
Şi, voios cum îmi e firea,
Eu încep cu sorcovirea:
— Sorcova, vesela,
Să trăieşti şi la mai mare,
Să te laşi de nepăsare
Şi în anul care vine
Să ieşi pe teren, vecine.
Că de-i proceda aşa,
Ai să vezi şi dumneata,
Vei fi iubit de ţărani
La anul şi la mulţi ani!

Pe Agapie Axinte,
Ce la sfat e preşedinte,
Dar e-o fire cam domoală,
Ce se lasă pe tînjeală
Şi de cînd îl ţin eu minte
I-o iau alţii înainte,
Am să-l sorcovesc aşa:
— Sorcova, vesela,
Să trăieşti şi vezi, măi nene,
Mai dezbară-te de lene,
Pun-te serios pe treabă
Şi te mişcă mai degrabă,
Ca în fiece sezon
Să fii primul pe raion!
Iar de-o zice vreun poznaş:
„Nea Axinte, eşti codaş!",
Dumneatale să-i răspunzi:
„Fugi de-aci, că mă confunzi..."

Paraschivei lui nea Cilsă,
O femeie nedecisă
Şi cam grea la lămurire,
Ii fac astă sorcovire:
— Sorcova, vesela,
Să trăieşti, să-mbătrîneşti,
Mai bine să chibzuieşti
Şi la anul, Paraschivă,
Să te văd în colectivă,
Alături de alţi ţărani
La anul şi la mulţi ani!

VALERIU FILIMON

Răvaşe de plăcintă

Unui servil.

Tu Anul Nou care soseşte
Il vei întîmpina, fireşte,
C-o plecăciune foarte lungă,
Căci... nu se ştie ce-o s-ajungă.

Unui director de gospodărie de stat care se laudă în rapoarte.

De vrei copilului o carte
De ziua lui să-i dăruieşti,
Adună-ţi teancul de rapoarte
Şi-i gata... cartea de poveşti.

Factorilor poştali care aduc la abonaţi ziarele cu întîrziere.

Dacă-aşa e cazul, vere,
Ziarul pe săteni i-ajută
Să-afle „fără-ntîrziere"
Ce-a fost nou... luna trecută.

Unui funcţionar care eliberează cu întîrziere actele de stare civilă.

Pentru fetiţa nou născută
Doreşte un extras tilie:
Il va primi probabil fata
In... ziua ei de cununie.

Unui apicultor leneş.

De ce şade la stupine
Bănui fără greutate:
O familie de-albine
Fără trîntor nu se poate.

Unui fruntaş al recoltelor bogate.

Rodul ăsta prea frumos,
Preţuit în multe părţi,
Omul nostru şi l-a scos
Din pămînt, dar şi din... cărţi.

Unui referent agricol căruia îi cam place băutura.

După el în căutare
Poţi umbla o zi şi-o noapte;
Tu îl cauţi pe-o cărare,
Dumnealui umblă pe... şapte.

Unuia care a delapidat.

Intraşi, nene, la idei
Şi oftezi, deşi e-n van:
Tuturor le vine-un an,
Ţie îţi veniră... trei.

V. D. POPA

Putea fi mai bună

Mai sîntem patru inşi în redacţie şi stăm ca pe jar. Ceilalţi au plecat. Au predat materialele şi pe aici ţi-i drumul. Norocoşi! Noi însă nu putem pleca. N-am terminat pagina specială de Anul Nou. Sună telefonul:

— Ce faceţi, fraţilor? Mai staţi mult? Că pierdem rîndul la rotativă.

Asta-i secretarul de redacţie. Are dreptate. Ii dă curaj. „In cinci minute sîntem gata". Nu ne crede, dar aşteaptă. O comoară de băiat. Sună iarăşi telefonul. Ne caută nevestele. Cînd pe unul cînd pe altul. Parcă sînt înţelese.

— Mai staţi mult?

— Numai cinci minute.

Ce neveste grijulii avem!

De fiecare dată o luăm de la capăt. Ne povestim intenţiile, ne contrazicem, ne împrumutăm ţigări, ne plimbăm prin cameră şi aproape că nu ne mai zărim din pricina fumului. Doi dintre noi au guturai şi tuşesc, unul e gata să aţipească. Şi cînd te gîndeşti că mai avem nevoie doar de un singur material. Ceva vesel... plăcut... ceva interesant... Pluguşor, avem. Sorcova, avem. Răvaşe, avem. O schiţă, avem. Dacă am avea şi acest CEVA... ehei, de mult am fi plecat liniştiţi la casele noastre. Aşa... desenatorul moţăie în aşteptarea ultimului material, căruia trebuie să-i facă un desen şi un titlu: dactilografa se plimbă minioasă gîndindu-se probabil că bărbatul s-o fi apucat singur de cozonaci; secretarul de redacţie se jură că altădată n-o să mai fie de acord cu o asemenea pagină specială...

Aşa se întîmplă de Anul Nou. Toate gazetele, revistele, radioul, televiziunea, teatrele, planifică neapărat umor, satiră. Fiindcă toată lumea vrea umor. Materiale scurte, la timp, bune. Colaboratorii de „specialitate" sînt urmăriţi cu telefoanele, încărcaţi cu angajamente speciale, cu comenzi urgente. Fiecare redactor le-a cerut cîte ceva. De aceea bieţii oameni nu mai ies din casă, nu mai vin pe la redacţie. Iar dacă unul acceptă, după multe discuţii şi insistenţe, să scrie şi pentru noi, atunci precis că ne rezervă un material respins în altă parte. Deşi el o să se jure că l-a scris special pentru tine. Va trebui să te prefaci că-l crezi. Altfel ar însemna să te superi cu dînsul şi cînd? Tocmai de Anul Nou? Nu se face. Nu-i de ajuns că mîine, după apariţia ziarului, secretarul de redacţie o să se tînguiască la toată lumea spunînd:

— A ieşit bine pagina asta veselă, dar e prea mare bătaie de cap. Data viitoare o să mă opun...

Contabilul şef va număra precis desenele, versurile, va controla tabelul tarifar şi apoi va spune solemn:

— Pentru anul ăsta ne ajunge. Altfel ne-ar costa prea mult!

Iar pe unii dintre cititorii noştri parcă-i auzim cum vor spune:

— Interesantă pagină asta... dar PUTEA FI MAI BUNĂ!

LUCIAN CURSARU

MÎINE ANUL SE-NNOIEŞTE

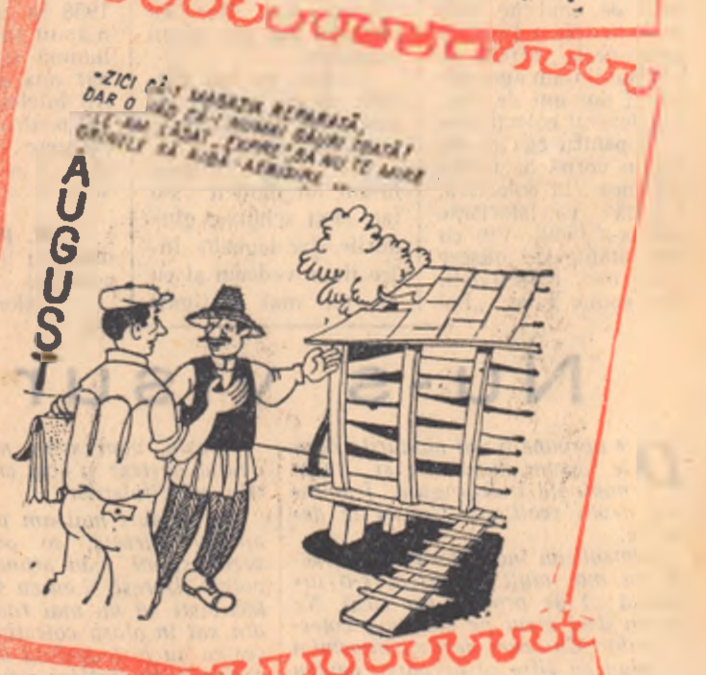

ORIZONTAL: 1. In jurul lui întîmpinăm Anul Nou (3 cuvinte) — 2. „...mulţi ani", o urare tradiţională la început de an. — Decorul Revelionului — Il întîmpinăm cu veselie şi cu paharele pline. 3. Aşa e timpul în zilele de iarnă. — „Noroc" şi „La mulţi ani". 4. Numele popular al lunii cu care începe anul. — Anul Nou îl găseşte în vacanţă. 5. Numeral (fem.) — Au şi copiii cîte unul în pieţele mari ale Capitalei în zilele sărbătorilor de iarnă. 6. Notă muzicală. — Prilej. — Brăzdez pămîntul 7 Se naşte în noaptea de Revelion. — Pom, dar nu de iarnă. — Păcălit (fig.) 8. Unii fac aici Revelionul 9. Pronume. — Alifie, — In fulgi — Mere. 10. Diametru pe din două. — Abis. — Corabie. 11. Pantaloni „la strîmtoare." — Il place să toarcă lîngă sobă 12. Aş bea ceva. — Voie bună de Anul Nou.

VERTICAL: 1. „Mînaţi măi, hăi, hăi!" — Haz. 2. Fiinţe superioare. — Creşte cu fiecare an. 3. Perioadă cu foarte multe revelioane. — Pus. 4. La radio e lungă, medie sau scurtă. — Oficiul naţional de turism. — Poseda. 5. Oală răsturnată. — Jumătate de oboroc. — Stăpineşte. 6. Cadou de Anul Nou oferit de Moş Gerilă celor mici. — Creangă a pomului de iarnă. 7. Cep fără cep. — Gherete cu încărij în orăşelul copiilor. — Rîuri şi mări. 8. Titu şi-a pierdut capul. — Colier de mărgăritare. — In vis. 9. Şi le dau înfumuraţii. — Acoperite cu zăpadă. 10. Culoarea iernii. — Armăsar. — Lia în oglindă. 11. Duce lipsă (2 cuv.) — Măsură agrară. — Pomul de iarnă bucuria pentru cei... 12. Sărbătorirea zilei de naştere.

MARCEL RANTZER

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptăminal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1 Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".